

Bevarandeplan för Natura 2000-området *SE0530088 Frälsegården*

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000 - områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitat-direktiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livs-miljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitat- direktivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000- område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och natur- typer, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska under- lätta förvaltningen av området och tillståndsprovningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skydds- beslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillstånds- plikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har till kommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprovning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Maria Johansson

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0530088 Frälsegården

Kommun: Ulricehamn

Områdets totala areal: 16,8 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-13

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Området är privatägt.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1997-01-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6210 - Kalkgräsmarker

6270 - Silikatgräsmarker

6410 - Fuktängar

6510 - Slätterängar i låglandet

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden:

Det främsta syftet är att bevara betes- och slättermark med den höga artrikedomen och arttätheten som är kännetecknande för den välhävdade stäppartade torrängen (som i Natura 2000-sammanhang är klassad som kalkgräsmark eller slätteräng) som har sin huvudutbredning på åsar och kullar i Ätradalen.

Motivering:

Den stäppartade torrängen har sin huvudutbredning på åsar och kullar i Ätradalen. Den stäppartade torrängen är klassad som 6210 kalkgräsmarker eller 6510 slätterängar beroende på

hävdf orm. I fläck ar där kalkhalten är lägre blir naturtypen klassad som 6270 silikatgräsmarker. Samtliga dessa naturtyper har ogynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå och slåtterängar är särskilt hotade. Frälsegården är en av de främsta lokalerna för den rödlistade drakblomman.

Prioriterade åtgärder:

Årlig slåtter av slåttermarken och årlig slåtter eller bete av kalkgräsmarken är prioriterade åtgärder. Skötseln ska vara anpassad till de krav som drakblomma och andra torrängsarter ställer på slåtter och betespåsläpp. Området bör omfattas av åtagandeplan för betesmarker och slåtterängar med särskild skötsel eller av ett skötselavtal.

Beskrivning av området

Frälsegården ligger i norra delen av Ätradalen, som är en sprickdalgång som sträcker sig mellan Kölaby och Ulricehamn. Dalgången präglas av ett omväxlande jordbrukslandskap med bitvis ålderdomlig prägel och med långsträckta grusåsar och små kullar. De lösa jordlagren i dalgången har till stor del transporterats av inlandsisen från Falbygden och har ett högt kalkinnehåll, vilket tillsammans med slåtter- och beteshävd har lett till att en artrik och unik flora har utvecklats. Förutom biologiska och geovetenskapliga värden rymmer Ätradalen även stora kulturhistoriska värden med ett av länets tätaste fornlämningsbestånd.

Området Frälsegården består av en större, långsträckt ås. På båda sidor om den norra delen av åsen finns små kullar och mindre åsar utspridda i åkermark. Åsarna och kullarna är gammal slåtter- och betesmark med artrik torrängsflora. Flera sällsynta torrängsväxter förekommer i rika bestånd. I området förekommer bland annat backsippa, blodnäva, vingvial, flentimotej, vårfingerört, backglim, backruta samt de rödlistade arterna drakblomma, smalbladig lungört och trollsmultron. Slåttergynnade arter som jungfrulin, slåttergubbe, svinrot, gullviva och darrgräs är ganska vanliga i området. Stora delar av området är välhävdad och med lång kontinuitet. Bortsett från enstaka oxlar och rönнар saknar området trädkikt. Enbuskar förekommer särskilt tätt i den norra delen tillsammans med spridda nyponbuskar.

I området finns ett 30-tal fornlämningar bland annat ett antal stensättningar, gravfält och en fångstgrop för varg. Området ligger inom riksintresse för naturvård och inom riksintresse för kulturmiljövård.

I Natura 2000- områdets södra del ligger naturreservatet "Frälsegården".

Vad kan påverka negativt

Nedan nämnda åtgärder är exempel på vad som skulle kunna påverka naturtyperna negativt.

- Felaktig skötsel, utebliven och/eller otillräcklig hävd. Svagt betetryck kan utgöra ett hot med igenväxning som följd. För tidigt betespåsläpp eller året-runt-bete kan bl.a. ge trampsador.
- För intensivt bete när blomningen är som störst. Det kan leda till att växterna inte hinner blomma och sätta frö, vilket på sikt utarmar floran.
- Storvuxna gräsarter som bergrör och andra ohävsarter som kan breda ut sig och konkurrera ut de hävdgynnade arterna.
- Gödsling* (förutom från betande djur) och kalkning skulle påverka negativt, eftersom naturtypen är känslig för näringstillförsel. Även indirekt näringstillförsel som t.ex. läckage av näringsämnen från åkermark, stödutfodring av betesdjuren eller sambete med gödslad vall skulle påverka negativt. Bete efter vegetationsperiodens slut och under vinterhalvåret innebär att djuren måste stödutfodras, vilket ger en näringstillförsel till fältskiktet.
- Slitage och markskador. Det skulle t.ex. kunna uppstå om djuren gick på betesmarken vintertid.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan och bör därför endast användas vid behov.
- Åtgärder som skulle förstöra fältskiktet. Exempel på sådana åtgärder är täktverksamhet*,

grävning*, dikning, schaktning*, upplag, uppförande av väg* eller byggnad*.
-Ändrad markanvändning i eller i anslutning till naturtypen, t.ex. plantering* av gran.

*=I den del som omfattas av naturreservat regleras dessa åtgärder i reservatsföreskrifterna.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Den södra delen av området utgörs av naturreservatet Frälsegården, vilket motsvarar 31 % av området. En stor del av kullarna och åsarna i Natura 2000- området omfattas av åtagandeplan för betesmarker och slåtterängar med särskild eller allmän skötsel år 2016. Några åkerholmar som varken har gårdsstöd eller miljöersättningar sköts med bränning i brist på slåtter år 2016.

Skötselåtgärderna anges under respektive naturtyp. Av den bifogade naturtypskartan framgår naturtypernas utbredning. Ett skötselavtal behöver upprättas för de delar som saknar åtagandeplan.

Markägarna i den norra delen av området har uttryckt oro för att de ska bli restriktioner för brukandet av den åkermark som ingår i området. Åkermarken utgör ingen Natura 2000-naturtyp utan den kan brukas som vanligt med normal hänsyn vid användandet av gödsel och bekämpningsmedel.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6210 - Kalkgräsmarker

Areal: 7,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Denna naturtyp är vanlig på de kalkrika markerna runt Frälsegården. I naturtypen finns de rödlistade arterna drakblomma, trollsmultron, smalbladig lungört och andra kalk- och hävdgynnade arter som t.ex. rödkämpar, jungfrulin och klasefibbla samt typiska arter som t.ex. ängshavre, rödkämpar och käringtand.

Enligt definitionen av naturtypen utgörs den generellt sett av torra–friska, hävdpräglade kalkgräsmarker ofta med ett rikligt inslag av örter. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen kalkgräsmarker ska vara minst 7,6 ha. Regelbunden hävd genom bete (ej vintertid), eller slåtter och efterbete ska påverka området. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. gammalt fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall, ska förekomma.

Förekomsten av igenväxningsarter som t.ex. bergör och hundäxing ska vara låg. Vedartad igenväxningsvegetation, det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag, ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karaktäristisk för naturtypen. Förekomsten av typiska arter ska vara allmän- riklig.

Bevarandeåtgärder

Kalkgräsmarken på åsen bör skötas med fortsatt årligt bete gärna med sent betespåsläpp för att gynna drakblomman. Kalkgräsmarken på de små åsarna och kullarna bör i första hand skötas med slåtter på sensommaren med skärande redskap som lie eller slåtterbalk. Några dagar efter slåttern bör höet fraktas bort. Kullarna bör därefter efterbetas. Eftersom de flesta kullarna ligger som små öar i åkermarken, efterbetas de lämpligen efter skörden. Om slåtter och efterbete inte är möjligt på alla kullarna kan bete med sent betespåsläpp vara ett alternativ. Åkerholmarna i väster samt två åkerholmar i nordost skötts är ohävdade och skötts med årlig bränning. Dessa bör på sikt också skötas med slåtter eller bete.

Se även bevarandeåtgärderna för området som helhet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen som helhet i området är ogynnsam år 2016 eftersom vissa

delar inte är hävdade och därmed inte når upp till bevarandemålet. Större delen av natutypen i området är dock välskött och i gynnsamt tillstånd.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 2,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen finns på ett parti på den norra delen av åsen i Frälsegården samt i den södra delen av naturreservatet. I naturtypen finns typiska arter som t.ex. stor och liten blåklocka, bockrot, brudbröd, prästkragar och darrgräs.

Enligt definitionen av naturtypen utgörs den generellt sett av artrika, hävdpräglade gräsmarker på torra-friska, silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen silikatgräsmarker ska vara minst 2,6 ha. Regelbunden hävd ska påverka området, genom årligt bete (ej vintertid), eller genom slåtter och efterbete. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall, ska förekomma. Förekomsten av igenväxningsarter som t.ex. bergör och hundäxing ska vara låg. Vedartad igenväxningsvegetation, det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag, ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Artsammansättningen i fält- och bottenkiktet ska vara naturlig/karakteristisk för naturtypen. Förekomsten av typiska arter ska vara allmänriklig.

Bevarandeåtgärder

De artrika silikatgräsmarkerna bör skötas med fortsatt årligt bete. Se även bevarandeåtgärderna för området som helhet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är gynnsamt år 2016.

6410 - Fuktängar

Areal: 0,4 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Fuktängar finns i den norra delen av den södra åsen. I naturtypen med omnejd finns hävdgynnade arter som t.ex. stagg och ängsvädd och typiska arter som stjärnstarr och ängsskallra.

Enligt definitionen av naturtypen utgörs den generellt sett av hävdpräglade fuktängar med blååtäl eller starr nedanför trädgränsen. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändrad hydrologi som tex förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen fuktängar ska vara minst 0,42 ha. Regelbunden hävd genom bete (ej vintertid) eller slåtter och efterbete ska påverka området. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Hydrologin ska vara naturlig och markfuktigheten tillräcklig. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur och sambete med vall, ska förekomma. Förekomsten av igenväxningsarter som t.ex. bergrör, älgört och hundäxing ska vara låg. Vedartad igenväxningsvegetation, det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag, ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karakteristisk för naturtypen. Förekomsten av typiska arter ska vara tämligen allmän.

Bevarandeåtgärder

Fuktängen bör skötas med fortsatt årligt bete. Alternativt kan den skötas med årlig slåtter på sensommaren med skärande redskap som lie eller slåtterbalk. Några dagar efter slåttern bör höet fraktas bort.

Se bevarandeåtgärderna för området som helhet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är gynnsamt år 2016.

6510 - Slåtterängar i låglandet

Areal: 0,7 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

En stor del av kullarna vid Frälsegården var slåtteräng på häradskartan från slutet av 1800-talet. En del av dessa sköts fortfarande med slåtter. Även en bit av åsen i Frälsegårdens naturreservat sköts med slåtter. Slåttergynnade arter finns kvar i stor utsträckning. Exempel på slåttergynnade arter som finns i området är backnejlika, darrgräs, gullviva, jungfrulin, prästkrage, rödkämpar, slåtterfibbla, slåttergubbe, svinrot, ängsvädd och vårfingerört. De rödlistade arterna drakblomma, smalbladig lungört och trollsmultron finns också här och de gynnas troligen mer av slåtter än av bete.

Enligt definitionen av naturtypen utgörs den generellt sett av artrika, torra–friska, hävdpräglade ängar i Götaland samt under högsta kustlinjen i Svealand och Norrland. Naturtypen har utvecklats genom lång kontinuitet av slåtterängsskötsel (och ofta även använts som betesmark på senare tid). Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen slåtterängar ska vara minst 0,7 ha. Arealen kan med fördel utökas med den mark på de mindre åkerholmarna som idag är klassade som utvecklingsmark till 6510. Regelbunden slåtter, vid traditionell tidpunkt, och efterbete ska påverka gräsmarken. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi. Näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall, ska förekomma. Förekomsten av igenväxningsarter som t.ex. bergör, örnbräken och hundäxing ska vara låg. Varken vedartad eller örtartad igenväxningsvegetation ska förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Det ska finnas födoresurser såsom pollen- och nektarresurser som kan utnyttjas av framförallt olika fjärilsarter. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karaktäristisk för naturtypen med slåttermarksarter. Förekomsten av typiska arter ska vara allmän-riklig.

Bevarandeåtgärder

Slåttermarken bör skötas med slåtter på sensommaren med skärande redskap som lie eller slåtterbalk. Några dagar efter slåttern bör höet fraktas bort. Kullarna bör därefter efterbetas. Eftersom den mesta slåttermarken ligger som små öar i åkermarken, efterbetas de lämpligen efter skörden. De mindre åkerholmarna i väster som idag sköts med bränning bör på sikt utvecklas till 6510.

Se även bevarandeåtgärderna för området som helhet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen som helhet i området är ogynnsam år 2016 eftersom vissa delar inte är hävdade och därmed inte når upp till bevarandemålet. Större delen av naturtypen i området är dock välskött och i gynnsamt tillstånd.

Dokumentation

Artportalen. ArtDatabanken SLU. www.artportalen.se. Uttag 2015-12.

Jordbruksverket. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004. Objekt rapporter (opubl.)

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1989: Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1984: Beslut för naturreservatet Frälsegården. Beslut 1984-07-24.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1987: Elvingsson, P., Hindström, M. Ängar och hagar i Ulricehamns kommun. Rapport 1989:5.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1994: Värdefulla odlingslandskap i Älvsborgs län. Länsstyrelsen i Älvsborgs län, Rapport 1994:5.

Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (National Conservation Plan for the Agricultural Landscape). ISBN 91-620-4815-5.

Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledningar. www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/. 2015-12.

Sundh, L. 2003: Örtrika torrängar i Ätradalen år 2002. Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 2003:5.

Sundh, L. 2010: Stäppartade torrängar på Falbygden och i Ätradalen, inventering 2007. Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 2010:37.

Åtgärdsplan för miljöersättning.

Bilagor

Bilaga 1. Karta med avgränsning av Natura 2000- området

Bilaga 2. Naturtypskarta

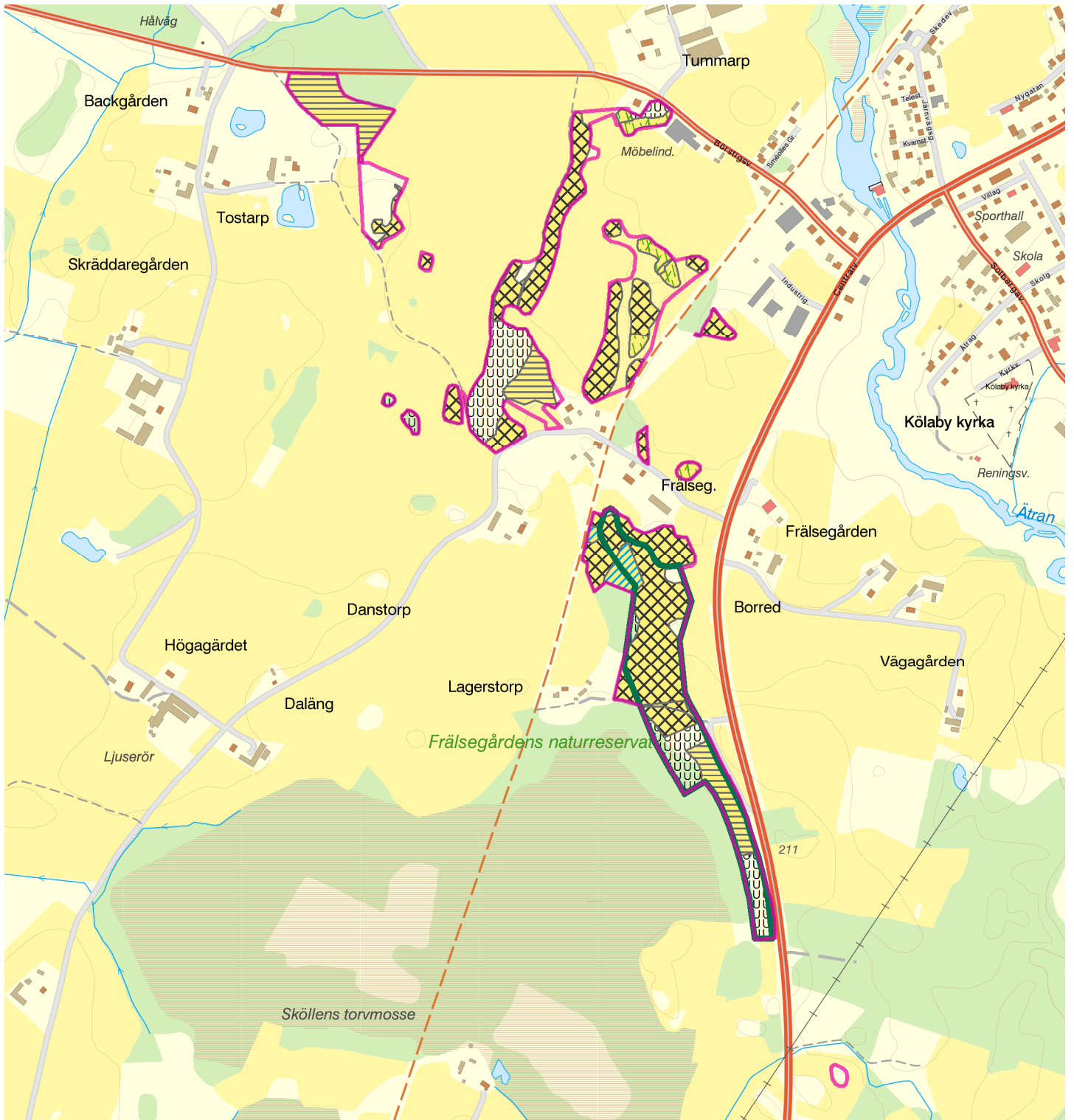

Natura 2000 - SE0530088 Fräsegården

0 125 250 500 Meters

Map scale 1:10 000. Original printed 2011-02-02. Copyright Lantmäteriet 2009, dnr 106-2004/188-O.

Natura 2000-naturtypskarta, Fräsegården SE0530088 Ulricehamns kommun

Utvecklingsmarken är håller inte Natura2000-naturtypsklass i nuläget men kan komma att göra det på sikt och den är viktig för att Natura2000-naturtyperna ska uppnå gynnsamt bevarandetilstånd.

Natura 2000 Habitatdirektiv	6210 - Kalkgräsmarker
Naturreservat	6270 - Silikatgräsmarker
	6410 - Fuktängar
	6510 - Slätterängar i låglandet
	Utvecklingsmark, icke Natura-naturtyp

Skala (i A4): 1:10 000